

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۰۴/۰۷

جورج فوستر
ترجمه: رحمت آریا

د جورج فوستر یون لیک: له بنگاله تر لندن سفر

دوهم ټوک

(۴۵)

په شلمې نېټې له پینځه نیمو فرسنگو مزل وروسته قلعه او سر Killausir ته ورسېدو؛ دا د کنډواله سویو ودانیو یوه ټولګه ده چې د هیروس Hirroos د کوچني کلي د شمال د یو مایلی په واټن کې د یوې غونډۍ پر مخ پراته دي. زما د آس څښتن له همدې ځایه خپله لاره بیله کړه ترڅو یو ځل له خپل کور څخه لیدنه وکړي؛ ده چې د بارونو د لیرېد رالیرد دنده درلوده په زغرده راڅخه وغوښتل چې ورسره یو ځای لار سم. له دې چې زموږ د مزل له لارې څخه دغه انحراف لږ لنډ وو نو ما ورسره موافقه وکړه خو کله چې ما غوښتل کښته دده د کلي پر لور وخوځېدم حاجي محمد مې مخې ته راغی او زه یې منع کړم.

دا خبرې چې اوس کوم یو له هغو معدودو ښیګڼو څخه دي چې حاجي ما له سره کړي دي له دې کبله منصفانه ده چې هغه تصدیق کړم. ښایي تاسو د حاجي د شخصیت په اړه منفي نظر ولري. حاجي زه گوښي ته کړم او خپله اندېښنه یې څرګنده کړه او راته یې توصیه وکړه چې ددغه سړي کلي ته ورسره ولاړ نه سم. هغه وویل چې ښایي تا ته به د بوب جوړوونکي داستان په یاد وي چې د خلکو په منځ کې یې گنګوسه خپره کړه چې له تاسو سره ډیرې پیسې او سره زر دي. او اوس ښایي دوی د غلا او احتمالاً تا ته د تاوان رسولو نقشه په سر کې ولري. حاجي وویل چې که دا ددوی نقشه وي نو دوی به د غلا لپاره له هیڅ امکان څخه ډډه ونه کړي. همدا شان هغه وویل دا یو ډېر لیرې پروت کلی دی او دلته یوازې ددوی کورنۍ ژوند کوي او پرته له دې چې څوک ورباندې خبر سي خپله نقشه په آسانی سره تر سره کولی سي. دغه وضعیت مجبور کړم چې له خپلې ډلې جلا نه سم؛ خو له دې چې مخکې مې د آس له څښتن سره موافقه کړې وه چې ورسره به لار سم او د هغه د امتناع دلایل هم مشخص نه ول نو دا مسؤلیت مې حاجي ته وسپاره. حاجي هم په چټکۍ دا مسؤلیت پر غاړه واخیست او په تونده ژبه یې د آس څښتن ته وویل چې له دې چې دی زما تر سیوري او امنیت لاندې دی نو زه اجازه نه ورکوم چې راڅخه جلا سي. سره له دې چې د آس څښتن ډیرې خبرې وکړې او ټینګار یې وکړ او په لږ فشار سره یې زما آس بل چا ته ورکړ. کله چې په آس سپور سوم نو حاجي راته مبارکي راکړه او وېي ویل چې که تللی وای نو یا به وژل سوی وای او یا به دې مال لوټ سوی وای، دلته اکثریت غلاوي له قتل سره ملګري دي.

د پاڼو شمېره: له 1 تر 4

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de یادونه: دلیکني د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په څیر و لولئ

بيگانه شپه مي د يوه حمام په کنډوالو کې تيره کړه؛ داسې بنکاري چې دا حمام دې په داسې يوه ځای پورې اړه ولري چې د شا و خوا له کنډوالو څخه دې مهم ځای وي. د سفر په وروستۍ برخې کې د گيلان سيد له معمول سره سم زموږ د ماښام ډوډۍ ته رانغی او پر ځای يې هيروس ته لاړ او هلته ورته تود بڼه راغلاست وويل سول. ما له سيد سره عادت نيولی وو چې هم خبرې او مزل ورسره هوسا کيده او هم مې ساعت ورسره تير وو ان زموږ کوچني بحثونه له توکو ټکالو ډک ول او په دې سره مې اوس په رښتيا د هغه نشتوالی او غيابت حس کړ. ما دې د خپل ډاډمن دوست په توگه پېژنداه؛ طبيعي خبره ده چې هغه څه يا هغه شی چې موږ ته هوساينه او آرامي راکوي او زموږ انديښنې لږ کوي موږ په همغه پورې نښلو؛ د لارې له بڼه ملگري پرته بل هيڅ بڼه شی نه سته.

د سفر په اوږدو کې له صميمت ډکې اړيکې او د نیکو کړو وړو تبادلې په چټکۍ وده کوي. مسافران پوهيږي چې ډير ژر له يو بله جلا کېږي له دې کبله له خپلو تعاملاتو څخه اعظمي گټه پورته کوي. له دې چې د ځان غوښتنې د انگيزو د ودې لپاره لږه موده موجوده ده نو دغسې لنډ مهالي تواقفات اغلب له صداقت او خوښ چلندۍ څخه ډک وي. په هند کې يو ضرب المثل دې چې ديدن د خوښۍ او له يو بل سره د اوسيدلو انځور وړاندې کوي او وايي چې « له دغه ديدن څخه د يوې تحفې په توگه گټه واخله ځکه چې د تگ وخت لنډ دى.» اوس داسې سيمې ته د ننوتلو په حال کې يم چې له ظاهري اړخه او هم د سرچينو له اړخه له خراسان سره توپير لري، دلته به ددې ځای او د قلعه اسر Killausir ترمنځ د توپير يوه کرښه وباسم چې د هزار جريب Hazar Jireeb ختيځه کرښه جوړوي او د مازندران تر ولکې لاني يوه کوچنۍ سيمه ښيي.

له شاهروت Shahroot / شاهرود څخه لاره تقريباً د لويديځ لور ته تللي او عمدتاً د مخ خلاصو ځمکو له منځه تيره سوي ده. ټيټې غونډۍ په اوږدو واټونو کې يو ناڅاپه راڅرگندي سي. خاوره يې د خاورې او شگې له گډولې څخه جوړه سوي ده او تر قلعه ناتو Killantau پورې درې vallies نرۍ کيږي او د کښت او د کرکيلې لپاره لږه ځمکه پرېږدي او بڼه کرهڼه په کې کېږي. د غونډيو لمنې عمدتاً د پسونو څرخايونه دي چې لوړ کيفيت لري.

په يو ويشتمې نېټې له څلور فرسنگه مزل وروسته د چلو Challoo کوچني کلي ته ورسيدو چې د يوې ستوغي غونډۍ په ختيځې ژۍ کې او يوه بهانده خوږ ته نيږدې يې موقعيت درلود، د خوږ په بستر کې خوږې وري ډېرې پرتې وې او اوبو ته يې ځانگړې ښکلا ورکوله. اوس نو موږ يوې غرنۍ سيمې ته ننوتې وو چې پرېمانه ځنگلونه يې درلودل، د ځنگلونو ونې د نښتر ونې وې خو د ونو کوچني والي دې ته نغوته کوله چې دا ونې لا نورې ښې خاورې ته اړتيا لري. په چالو کې سيد د خپل سيد توب او زائرتوب په پار گټه ترلاسه کړه، زه چې د سيد ملگري وم نو برکت يې ما ته هم راغی او زما طالع او بخت راسره ملگري وو او ده هم زما په طالعو باور درلود؛ موږ ته خلکو په جومات کې ځای راکړ او د سيمې خلکو له سيد سره ډېر بڼه چلند وکړ، لومړی يې موږ ته پرېمانه سون توکي راکړل او دې کار موږ ته دا توان راکړ چې د واورو او واورين توفان پر وړاندې مقاومت وکړو؛ له دغو سون توکو پرته د جومات دا لويه کوټه او پراخ ځای د پاتې کيدلو وړ نه وو.

د يوه پراخ او مخ خلاصې کلي په ليدلو خوشحاله سوم؛ دغه کلي راته ساده کليوالي رابښکون/ جذابيت، آرميتيا او د زړه ډاډيښه راکړه؛ که د کلي د خلکو مهرباني پر موږ زښته ډيره اغيزه نه وه کړي نو دغې خوشحالی نور نه سواى کولى د ديولونو تر شا بنده پاتې سي او يا دوام ومومي خو ما ته داسې ښکاري چې دا خلک د خراسان د وگړو په پرتلې ډېر

د پاڼو شمېره: له 2 تر 4

زړه سواندې او د هغوی په پرتلي د لور فرهنگ خاوندان دي. ددې ځای کورونه مسطح چټونه لري چې اوږده دستک يې ايښي او چټ ساتي. دا لرگي د شاو خوا په ځنگلونو کې پرېمانه دي. مور د توفان له کبله په ۲۲ نېټې په چلو Challoo کې ايسار پاتې سوو؛ د سيمه ييزو خلکو مېلمه پالنې په بې وقفي ډول دوام درلود او زموږ د هوساينې لپاره يې هر څه چمتو کول.

د درويشتمې نېټې په سهار زموږ ډله له داسې سيمې واوښتله چې غونډۍ گانې يې هر لور ته خورې وري وې، ويالي په کې بهيدلي او دنگو گڼو ونو سيمه پوښلې وه. له دې چې د ونو پانې رژېدلې وې ما و نه سو کولی چې د ونو بيلابيل ډولونو تشخيص کړم او بار ورونگو هم نه سواي کولی تشخيص يې کړي دوی يوازې دومره بلد ول چې ځنگه خپل بار څاروي وڅاري او خپلو آسونو ته لارښوونه وکړي. مور له چلو Challoo څخه پينځه فرسنگه ليرې او له لارې څخه نيردې سل يارده ليرې تر څو ونو لاندې دمه وکړه. کړۍ شپه مو لوی اور بل ساتلی وو، دا بل ساتل مو د وحشي ژويو د ويرولو لپاره نه چې شمير يې په دغو ځنگلونو کې لږ دی بلکه د سړي هوا د شدت له کبله مو اور بل ساتلی وو. په څلور ويشتې نېټې مې په ځنگل کې پينځه فرسنگه سفر وکړ. ماسپښين مهال په داسې حال کې چې يوازې په آس سپور وم زموږ ډله چې له ما څخه مخکې په لنډه لار تللي وه په چټکۍ سره ځنگل ته راننوتله او د خپل کمپ سيمې ته يې ځان ورساوه. ما بې گټې هڅه وکړه چې د انسان يا د آس کومه نښه پيدا کړم، خو له دې چې ځمکه په پانو پټه سوې وه څرک راته پيدا نه سو. څه موده وروسته نور له خپلې ډلې ليرې سوم، آس مې ناآرامه سوې وو اوښکارېده چې ډار سوې دی. شيبه په شيبه به يې شيشنهارۍ ايست؛ سره له دې چې آس مې فعال وو خو هرې خوا ته له تلوو څخه يې ډډه کوله. ما ته هم اندېښنه او واهمه پيدا سو؛ هوا مخ په تياره کيدو وه او پام مې سو چې په پراخ ځنگل کې ورک سوې يم او په دې لوی ځنگل او تيارې شپې کې د مرستې لپاره کومه هيله هم راته نه ده پاتې.

د استراحت او د آس د تړلو لپاره د يوه ځای د موندلو په لټه کې وم چې له نيکه مرغه له دوه وو تنو سره مخامخ سوم؛ دوی په دوه وو غوايانو او يوه خره باندې بارونه بار کړي ول. داسې ښکاري چې د هغوی پام زما بې احتياطي ته اوښتی وو او کولی يې سول چې له همدې حالت څخه ناوړه گټه واخلي، دوی کومه پوښتنه راڅخه ونه کړه. وروسته مې پام سو چې زموږ د قافلي يوه برخه په هماغه لاره تللي چې دغه دوه تنه ورباندې روان دي. زه هم په دوی پسې وخوځېدم او له دوه وو مايلو مزل وروسته له حاجي محمد او څو تنو نورو مسافرانو سره مخامخ سوم چې په يوې کوچنۍ دښتې کې يې د يوې ويالي تر غاړې اړولي ول. د آس څښتن چې په ما پسې گرځېد حيران وو او له هغې شيبې چې زه ورڅخه ليرې سوې وم ناراحته وو. د آس څښتن ددې کار نسبت د حاجي په لار ښوونې پورې وتاړه چې ملنډې يې ورباندې ووهلي او د هغه ډول محافظت په ښې پورې يې خنډل چې ما غوره کړی وو.

په همدې شپې ډېريو مسافرينو يو ستوری وليد چې روښانه لکۍ يې درلوده. زه په دې باور يم د ستوري ښې او چټک خوځښت ته په کتنې دا بايد يو لکۍ لرونکی ستوری يا comet وي. حاجي محمد د خپلو مرستو په وړاندیزونو کې د تل په شان سخي وو؛ هغه ما ته ډاډ راکړ چې په مازندران کې به د جامو په گډون (ما مناسبې جامې نه درلودې)، د اوسيدنې ټول امکانات، د اوسيدلو ځای او زما تر مقصد پورې د امن سفر ترتيبات راته چمتو کړي. سره له دې چې دی په خپلې ډلې کې تر ټولو پوه او خبر سړی وو خو داسې ښکارېده چې ده لا تر اوسه هم فکر نه کاوه چې زه يو مسيحي

د پانو شمېره: له 3 تر 4

په. خو زما په داستان يې شک درلود په بله وينا زما په داستان يې اصلاً باور نه کاوه. حاجي فکر کاوه چې زه د گانو او جواهراتو سوداگر يم او قيمتي شان پټ ساتم.

دېر ليواله وم پوه سم چې د کسپين په سمندرگي کې روسان په څه ډول کښتۍ چلوي او په جديت د خپلو معلوماتو د دېرولو په لټه کې وم. په شاهروډ کې همدا خبره وسوه چې په ماباندې خلک د روس گومان کوي او د تاتارانو له يرغمل څخه تښتېدلی يم او خپل کور ته روان يم. خو دا گومانونه نور پای ته ورسيدل او ورته څرگنده سوه چې زه د فارس د ختيځ له لوري راغلی يم.

په څلور ويشتمې نېټې مور په ځنگل کې پېنځه فرسنگه مزل وکړ. ددې ورځې د سفر دېرۍ برخه د ستوغو غونډيو له منځه تيره سوې وه چې د رس لنډه او مرطوبه خاوره يې درلوده او زمور غوايانو ته يې د تگ لاره گرانه وه. معمولاً بار وړونکي ددې لارې په اوږدو کې د بارونو د ليرد لپاره ځکه له اسپې يا ماديان څخه کار اخلي چې د منکرو آسونو په پرتلي د کنترول وړ دي او لږې څارنې ته اړتيا لري. دوی کورني او آرام څاروي دي او که د شپې له پلوه وڅري بيا هم ددې کيدلو له ځايه ليرې نه ځي.

نور بيا

له يوه لنډ سفر وروسته ځنگل ته په راگرځيدلو...

قدرمنو لوستونکو! د بناعلي رحمت آريا د آر شيف: لينک

د پاڼو شمېره: له 4 تر 4

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پاروالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په ځير و لولئ